



## СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Херсонській області

### Слідчий відділ

вул. Лютеранська, 1, м. Херсон, 73000. тел. (0552) 42-21-29  
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu\_hes@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001728

### ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення (злочину)

місто Миколаїв

09 січня 2024 року

Старший слідчий-криміналіст слідчого відділу УСБУ в Херсонській області капітан юстиції Макушинський Станіслав Ігорович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22023230000000195 від 12.04.2023 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, згідно ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,-

### ПОВІДОМИВ:

**Марченко Олені Іванівні,**  
17.02.1975 року народження,  
громадянці України, уродженці  
м. Херсон, яка зареєстрована та  
фактично проживає за адресою:  
Херсонська область, Каховський  
район, вул. Суворова, 36, раніше не  
судимій.

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, кваліфікуючими ознаками якого є умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору (пособництво) та окупаційній адміністрації держави – агресора, вчинені громадянином України з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора.

Згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі – РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

У порушення вимог п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) президент, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме – віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил РФ (далі – ЗС РФ) на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, РФ та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними

документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
  - застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.
- Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:
- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
  - бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
  - блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
  - напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
  - застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
  - дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
  - засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав закріплені у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року, який визнається РФ та Україною.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та РФ уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98- ВР та Федеральним Законом РФ від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2, 3 зазначеного Договору РФ зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та РФ про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований РФ 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської, а також Херсонської областей відноситься до території України.

Рішенням Міжнародного суду Організації Об'єднаних Націй від 16 березня 2022 року на найвищому юридичному рівні констатовано факт вторгнення російської федерації на територію України.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.



Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська. Луганська. Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська. Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

22 лютого 2022 року президент РФ направив до Ради Федерації звернення про використання ЗС РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року приблизно о 5 годині ранку президент РФ публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України («спеціальну воєнну операцію»).

Так, 24.02.2022 військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин указаної території України.

З метою протидії збройній агресії 24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» через військову агресію РФ проти України, на підставі пропозицій Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24.02.2022 № 2102-ІХ.

У подальшому воєнний стан неодноразово продовжувався, останній раз Указом Президента від 06.11.2023 № 734/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», який затверджено Законом України від 08.11.2023 № 3429-ІХ, продовжено дію воєнного стану з 5 год 30 хв. 16.11.2023 строком на 90 діб.

Таким чином, у період з 05 години 30 хвилин 24.02.2022 по цей час на всій території України введено та діє правовий режим воєнного стану, що пов'язано із розв'язанням РФ військової агресії проти України та веденням повномасштабних бойових дій на території України.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24.08.1991, територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

Відповідно до п. п. 6, 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована РФ територія України (далі – тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

Окупаційна адміністрація Російської Федерації - сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Окрім того, відповідно до додатку до наказу міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій від 22.12.2022 № 309 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією» зазначено, що Великолепетиська селищна територіальна громада Каховського району Херсонської області є тимчасово окупованою Російською федерацією територією України.

З 24.02.2022 збройні формування рф вторглися на територію Каховського району Херсонської області та встановили контроль над нею, у тому числі через створені окупаційні адміністрації.

Тобто, відповідно до ст. 42 Гаазького положення від 18.10.1907, територія Каховського району Херсонської області є окупованою, оскільки фактично перебуває під владою збройних сил рф.

Після тимчасової окупації території Великолепетиської селищної територіальної громади Херсонської області представниками збройних формувань російської федерації встановлено фактичний контроль за суспільним життям на цій території України та узурповано всі владні

повноваження шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності громади міста, у тому числі у сфері охорони здоров'я, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного та психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення, в тому числі шляхом незаконного позбавлення волі діючих представників органів державної влади України та місцевого самоврядування.

Разом із цим, у період квітень-травень 2022 року, представниками збройних формувань російської федерації всупереч законного порядку установленого Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншими діючими нормативно-правовими актами, на тимчасово окупованій території Херсонської області цілеспрямовано створено підпорядковану, керовану та фінансовану Російською Федерацією окупаційну адміністрацію так звану - «Военно - гражданскую администрацию Херсонской области», у складі якої функціонують органи і структури, у тому числі «Департамент здравоохранения Херсонской области», функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України, з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території та реалізації всіх узурпованих владних повноважень.

При цьому, представники підконтрольних російській федерації самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави, а також легітимних державних і комунальних підприємств, установ та організацій на тимчасово окупованій території Херсонської області та, зокрема, на території Великолепетиської селищної територіальної громади Херсонської області, здійснювали підбір кадрів для зайняття посад в незаконних самопроголошених органах, державних підприємствах, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території. Кінцевою метою окупаційних органів, була інтеграція та подальше незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу Російської федерації.

Відповідно статті 1 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» № 2801-ХІІ від 19.01.1992 (далі – Закон) законодавство України про охорону здоров'я базується на Конституції України і складається з Основ та інших прийнятих відповідно до них актів законодавства, що регулюють суспільні відносини у сфері охорони здоров'я.

Відповідно статті 3 Закону, охорона здоров'я – це система заходів, спрямованих на збереження та відновлення фізіологічних і психологічних функцій, оптимальної працездатності та соціальної активності людини при максимальній біологічно можливій індивідуальній тривалості її життя. Такі заходи здійснюють органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи, заклади охорони здоров'я; фізичні особи - підприємці, які

зареєстровані у встановленому законом порядку та одержали ліцензію на право провадження господарської діяльності з медичної практики; медичні та фармацевтичні працівники, фахівці з реабілітації, громадські об'єднання і громадяни.

Відповідно до статті 16 Закону органи державної влади та органи місцевого самоврядування сприяють розвитку закладів охорони здоров'я усіх форм власності. Порядок створення, припинення закладів охорони здоров'я, особливості діяльності визначаються законом.

Заклад охорони здоров'я провадить свою діяльність на підставі статуту (положення), що затверджується власником закладу (уповноваженим ним органом).

Керівником закладу охорони здоров'я незалежно від форми власності може бути призначено лише особу, яка відповідає єдиним кваліфікаційним вимогам, що встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я. Призначення на посаду та звільнення з посади керівника закладу охорони здоров'я здійснюються відповідно до законодавства.

19.01.2004 в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань зареєстровано комунальне некомерційне підприємство «Великопетиська лікарня» Великопетиської селищної ради (далі КНП «Великопетиська лікарня»), ЄДРПОУ 02003936, розташоване за адресою: Херсонська область, Каховський район, смт. Велика Лепетиха, вул. Островського, будинок 11, яке належить до комунальної власності Великопетиської селищної територіальної громади в особі Великопетиської селищної ради Херсонської області та у своїй діяльності керується Конституцією України та іншими нормативно-правовими актами України.

Вказаний вище заклад охорони здоров'я у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, указами Президента України і постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства, та не перебуває у процесі припинення.

Відповідно до розпорядження голови Великопетиської селищної ради Херсонської області від 07.02.2022 № 13-ос, громадянка Марченко О.І. з 08.02.2022 тимчасово виконує обов'язки директора КНП «Великопетиська лікарня» з правом підпису фінансових документів до моменту призначення за результатами конкурсу директора КНП «Великопетиська лікарня» та укладення з ним контракту в установленому законом порядку.

Займаючи вказану посаду остання несе відповідальність за не дотримання нормативних актів, зміст яких їй достовірно відомий, в тому числі за збереження майна яке їй ввірено відповідно до статуту Комунального некомерційного підприємства «Великопетиська лікарня» Великопетиської селищної ради (далі – Статут), затвердженого рішенням 4 сесії Великопетиської селищної ради VIII скликання № 94 від 22.01.2021.



Будучи обізнаною, що засновником КНП «Великолепетиська лікарня» (ЄДРПОУ 02003936) є Великолепетиська селищна рада, а управління юридичною особою здійснюється Міністерством Охорони Здоров'я України, а також розуміючи факт захоплення смт. Велика Лепетиха Каховського району Херсонської області збройними силами російської федерації, усвідомлюючи, що суверенітет України поширюється на всю її територію та те, що Україна є унітарною державою, а її територія в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою, будучи обізнаною про те, що територія Каховського району Херсонської області є невід'ємною складовою частиною України, Марченко Олена Іванівна, 17.02.1975 року народження, знаходячись в смт. Велика Лепетиха Каховського району Херсонської області, виконуючи свій протиправний умисел, усвідомлюючи проведення активної підривної діяльності проти України представниками спецслужб, правоохоронних та інших органів державної влади російської федерації, бажаючи допомогти окупаційній адміністрації російської федерації та зробити свій особистий внесок для утворення та функціонування на території Великолепетиської селищної територіальної громади Херсонської області системи охорони здоров'я, створеної окупаційною владою, з метою становлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю Української влади, а також вчинення подальших умисних дій на допомогу державі агресору та окупаційній адміністрації держави-агресора, в порушення вимог ст. 65 Конституції України, якою передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, на початку серпня 2022 року, але не пізніше 24.08.2022 (більш точної дати досудовим розслідуванням не встановлено) прийняла пропозицію невстановлених досудовим розслідуванням представників окупаційної адміністрації держави агресора РФ та добровільно зайняла посаду тимчасово виконуючої обов'язки головного лікаря незаконно створеного «Государственного бюджетного учреждения здравоохранения Херсонской области «Великолепетихская центральная районная больница» на базі комунального некомерційного підприємства «Великолепетиська лікарня» Великолепетиської селищної ради, ЄДРПОУ 02003936, розташованого за адресою: Херсонська область, Каховський район, смт. Велика Лепетиха, вул. Островського, будинок 11.

Усупереч вимог ст. ст. 1, 3, 16, 17, 24-2 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» № 2801-ХІІ від 19.01.1992, пунктів 1.2.-1.4., 7.1.-7.5. Статуту КНП «Великолепетиська лікарня» від 22.01.2021, Марченко О.І. з серпня 2022 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено, перебуваючи в смт. Велика Лепетиха Каховського району Херсонської області, приступила до виконання організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій головного лікаря так званого «Государственного бюджетного учреждения здравоохранения Херсонской области «Великолепетихская центральная районная больница», здійснювала управління, організацію роботи шляхом набору працівників до даної установи, та з метою завдання шкоди Україні умисно вчинила дії спрямовані на допомогу державі-агресору та окупаційній адміністрації держави-агресора,



шляхом реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора щодо впровадження та функціонування на тимчасово окупованій території України системи та закладів охорони здоров'я держави-агресора, а саме:

- регулярно проводила агітації серед медичного персоналу щодо необхідності співпраці з окупаційною владою;

- в період часу з серпня 2022 року більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено, на виконання указу так званого «голови військово-цивільної адміністрації Херсонської області» № 027-р від 23.05.2022, яким затверджено на території Херсонської області обіг національної валюти держави-агресора рф російського рубля, проведення безготівкових операцій суб'єктами господарювання в російських рублях та конвертацію української гривні в російський рубль, забезпечила організацію видачі заробітної плати працівникам так званого «Государственного бюджетного учреждения здравоохранения Херсонской области «Великолепетихская центральная районная больница» у валюті держави-агресора РФ - російському рублі, чим підтримав рішення окупаційної адміністрації держави-агресора рф щодо введення в обіг в Херсонській області російського рубля як платіжного засобу та єдиної грошової одиниці на окупованій території для інтеграції в банківську систему російської федерації;

- у грудні 2022 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено, забезпечила зняття державної символіки з будівлі Комунального некомерційного підприємства «Великолепетиська лікарня», чим підтримала та реалізувала дії держави-агресора рф по знищенню української державності та застосуванню збройної сили проти суверенітету, територіальної недоторканності та незалежності України;

- у жовтні 2022 року, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено, на виконання «приказа исполняющего обязанности министра здравоохранения Херсонской области» № 2 від 28.10.2022 «Об организации эвакуации ГБУЗ Херсонской области» (мовою оригіналу) організувала та забезпечила переміщення медичної установи – так званого «Государственного бюджетного учреждения здравоохранения Херсонской области «Великолепетихская центральная районная больница», а також медичного персоналу, майна та маломобільних пацієнтів до так званого «Государственного бюджетного учреждения здравоохранения Херсонской области «Ивановская центральная районная больница» для здійснення подальшої діяльності незаконного медичного закладу, чим підтримала рішення окупаційного органу влади рф щодо функціонування на тимчасово окупованій території України системи та закладів охорони здоров'я держави-агресора рф.

У подальшому обіймаючи псевдопосаду та знаходячись у співпраці з окупаційною владою, Марченко О.І. перебуваючи на території смт. Велика Лепетиха Каховського району Херсонської області з метою завдання шкоди суспільним відносинам у сфері національної безпеки України, достовірно усвідомлюючи, що військовослужбовці збройних сил російської федерації

шляхом застосування зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України та здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарче та оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, з метою окупації України, за власної ініціативи, вчинила умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору та її збройним формуванням шляхом реалізації рішень та підтримання дій держави-агресора та окупаційної адміністрації, а саме 02.12.2022 здійснила реєстрацію у «Едином государственном реестре юридических лиц» Російської Федерації за нормами законодавства Російської Федерації незаконно створеної установи «Государственного бюджетного учреждения здравоохранения Херсонской области «Великопетитихская центральная районная больница» (реєстраційний номер 1229500004238), таким чином підтримавши рішення та дії держави-агресора та окупаційної адміністрації щодо впровадження на тимчасово окупованій території України системи охорони здоров'я держави-агресора.

Таким чином, Марченко Олена Іванівна підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, а саме у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво) та окупаційній адміністрації держави – агресора, вчинені громадянином України з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора.

Старший слідчий-криміналіст слідчого відділу  
УСБУ в Херсонській області  
капітан юстиції



Станіслав Ігорович МАКУШИНСЬКИЙ

**«ПОГОДЖЕНО»**

Начальник Великопетитиського відділу  
Каховської окружної прокуратури  
Херсонської області



Дмитро Анатолійович ВАСИЛЕНКО

ПАМ'ЯТКА  
про процесуальні права та обов'язки підозрюваного  
Марченко Олени Іванівни

Одночасно підозрюваному, роз'яснені права та обов'язки підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право *примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення*. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний \_\_\_\_\_  
Захисник \_\_\_\_\_

«    » год. «    » хвилин «    » \_\_\_\_\_ 2024 року.

Повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив:

**Старший слідчий-криміналіст слідчого відділу  
УСБУ в Херсонській області  
капітан юстиції**



**Станіслав Ігорович МАКУШИНСЬКИЙ**